

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 23 de novembre del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit del 24-10-2018, la representació processal del Sr. P.L.M. va presentar al Batlle Sr. D.M.R. una demanda a tramitar pel procediment abreujat previst en la llei de protecció civil als drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge contra els Srs. J.P.C., E.A.F. i C.B.M. demanant que es declares la intromissió il·legítima del Dret a la intimitat del seu mandant i la condemna dels demandats a satisfer-li la indemnització simbòlica de 3.-euros, més les costes judicials.

Per Altressi, va sol·licitar en base a l'article 73.i) de la LQJ la recusació del citat Batlle en cas que el mateix no s'abstengues.

II.- En data 25-10-2018, el Batlle Sr. D.M.R. va presentar el seu informe en aplicació de l'article 75 LQJ, no acceptant la recusació.

III.- Per Aute d'aquesta Sala del 31-10-2018, es va acordar desestimar la recusació del M.I. Sr. D.M.R..

IV.- Contra aquesta última resolució, la representació processal del Sr. Sr. P.L.M. formula incident de nul·litat demanant la seva anul·lació i que se'n dictes una nova que no vulneri el seu dret a la jurisdicció. Per altressí, sol·licita que s'admeti el present incident de nul·litat amb efectes suspensius.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Segons la part incidental, el nostre Aute vulneraria el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en dret i el seu dret a un tribunal imparcial. Argumenta que ens trobem davant d'una recusació i que l'argumentació utilitzada per considerar que l'Hble. Batlle Sr. D.M.R. no ha tingut coneixement amb anterioritat de l'afer és errònia. Afirmar que, contràriament a la nostra conclusió que no es dona la causa de recusació de l'article 73 i), la causa de recusació és clara puix dit Batlle ha tingut coneixement amb anterioritat en un tribunal o una instància diferents dels fets i fins i tot els ha resolt. Sosté que la no admissió *ad limine* suposa que el batlle ha llegit i analitzat la demanda i que aquest mer fet de llegir suposa que «ha tingut coneixement».

II.- Però una causa és una manca de fonament i una altra que el fonament no convingui a una part.

L'estudi de l'escrit d'incident permet constatar que el que pretén la part incidental és que es practiqui una nova instància processal on es revisi el criteri

que vam retenir i que no comparteix. Això no és possible ja que l'incident de nul·litat serveix a fer reconèixer una violació del dret fonamental a la jurisdicció reconegut per l'article 10 de la Constitució.

Al respecte, i segons recorda el Tribunal Constitucional, en l'aplicació de la legalitat ordinària la decisió jurisdiccional ha de donar resposta a les qüestions plantejades i aquesta resposta no ha d'incórrer en error material patent, ha de ser motivada i no ha de resultar arbitrària, en el sentit de lògicament i jurídicament irraonable.

Així, el dret a la jurisdicció consisteix a promoure l'activitat jurisdiccional sobre les pretensions deduïdes, amb el benentès que la decisió no ha d'ésser necessàriament favorable a les pretensions de l'actor. Qualsevol desestimació d'una pretensió ha d'ésser raonada, amb motius suficients dels quals es desprengui que la decisió no és arbitrària, i sense que es dubti de la imparcialitat del jutjador. No és obligatori contestar directament a tots i cadascuns dels arguments sinó exposar una motivació coherent i suficient per constituir una resposta necessàriament incompatible amb els mateixos.

III.- Tal supòsit de violació del dret a la jurisdicció no existeix en el present cas i la part incidental no estableix en què l'Aute criticat comportaria una vulneració del seu dret fonamental a la jurisdicció.

En efecte, vam exposar de manera detallada i raonada a quin supòsit correspon l'article 73.i així com la noció de "coneixement" previ, i perquè no es donava en el present cas. No cal repetir-la.

La part incidental no diu res per rebatre aquesta motivació ni exposa en què seria errònia sinó que es limita a afirmar de nou la seva interpretació de la noció de coneixement, la qual ja hem explicat que era incorrecta.

Finalment, no existeix cap vulneració del dret fonamental a la jurisdicció ni cap raó per canviar el nostre criteri.

IV.- Pel que fa a la sol·licitud de suspensió, l'article 18.4 disposa que la sol·licitud de nul·litat no suspèn l'execució de la resolució a la qual s'imputi la

vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, llevat que ho decideixi expressament el jutge o el tribunal en el cas que, si no ho decideix, es causi un perjudici greu i de difícil reparació a la part que al·lega la nul·litat.

Però, en el present cas no queda acreditat, ni tan sols exposat, cap motiu que permeti considerar que l'execució de la resolució provocaria al demandant un perjudici greu i de difícil reparació.

V.- En aquestes condicions, s'ha de desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat i condemnar la part incidental a pagar les costes generades pel mateix.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat presentat per la representació processal del Sr. P.L.M. contra l'Aute dictat per aquesta Sala en data 31 d'octubre del 2018, imposant a la part incidental les costes generades pel mateix.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-